

РЕШЕНИЕ

№ 996

гр. Пловдив, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330202062 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е **Наказателно постановление № ПД-21-ДНСК-106/09.12.2021г.**, издадено от Началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД, ЕИК ***** на основание чл.237, ал.1, т. 4 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на **10 000 лв.**

С жалбата и в съдебно заседание се навеждат конкретни съображения за незаконосъобразност на НП и се моли за неговата отмяна и **присъждане на разноски**. По-конкретно се твърди, че:

-незаконосъобразно НП било издадено за **допустителство**, което било ненаказуемо по ЗАНН;

-неправилно санкцията била определена в максимален размер 10 000 лева, като в НП не били изложени обстоятелства, които да обусловят този завишен размер.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата. Моли за потвърждаване на НП **и присъждане на разноски**.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално

легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че видно от приложената по делото разписка- НП е връчено на **21.03.2022г.** Жалбата е входирана на **29.03.2022**, което е в рамките на преклузивния **14-дневен срок** по смисъла на чл. 59, ал.2 ЗАНН в редакцията след измененията с ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото **потвърждаване** по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

От доказателствата по делото се установява следната фактическа обстановка:

УПИ Х1-415.417, кв.65а-нов, 16-стар по плана на Централна градска част, град Пловдив /ПИ с идентификатор 56784.521.396 по КKKP/ **е собственост ма „ИНВЕСТПРОДУКТ“ ООД**, гр. Пловдив, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя П.И. Г., съгласно:

- нотариален акт за взаимно учредяване право на строеж № 150, том I, рег.№ 3595, нот. дело № 127 от 27.09.2001 г., вписан с вх.рег.№ 16548 от 27.09.2001 г., Акт № 55, том 40, дело № 9290/ 01 г. на СВ при ПРС и

- нотариален акт за продажба на недвижим имот № 107, том I, рег. № 3672, дело № 85 от 27.08.2015г., вписан с вх. рег.№26249 от 27.08.2015г., Акт № 64, том 71, дело № 13656/2015г. на СВ при ПРС.

Строежът е изпълнен от „ИНВЕСТПРОДУКТ" ООД, ЕИК ***** - възложител по смисъла на чл. 161, ал.1 от ЗУТ.

Строежът се използва от „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя П.И. Г., **с предназначение за хотел.**

Строежът представлява Хотелски комплекс състоящ се от четири

блока - Блок А, Блок Б, Блок В и Блок Г, **свързани помежду си с коридори.**

Блок Г видимо е с недовършени СМР по стаи и общи части и не се ползва.

Главният вход на хотелския комплекс е от ***** с рампа за инвалиди, рецепция и лоби бар, помещение за багаж, тоалетни, две канцеларии и два асансьора. Трети асансьор има на стълбищната площадка пред блок „А“.

Комплексът е на шест нива и разполага с паркинг, ресторант, конферентен център, винарна, хотелски стаи, кафета и открита тераса на покрива. **Стаите разполагат с легла, климатик, телевизор с плосък екран, кабелна телевизия, хладилник, ел. кана за топла вода, баня с душ и тоалетна, сешоар, гардероб, бюро.**

Хотелския комплекс **е захранен с ток и вода. Рецепцията се обслужва от рецепционист, който настанява гостите на хотела, а стаите, коридорите и стълбищата се почистват от камериер.**

В хотела се влиза чрез контролиран достъп, **с код предоставен след регистриране и настаняване в хотела.**

Строежът е III-та категория, съгласно чл.137, ал.1, т.3 буква „в“ от ЗУТ и чл.6, ал.3. т.4 от Наредба № 1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи и се ползва преди да е въведен в експлоатация от компетентния орган по чл.177 от ЗУТ, който съгласно ал.2 на цитираната разпоредба е ДНСК.

Със заповед № РД-19-613/10.08.2020г. на началника ДНСК е назначена Държавна приемателна комисия /ДПК/ за строеж: „Хотелски комплекс - апартаментен тип с ресторант, барбекю, винарна, кафе, кафе - аперитив и подземем паркинг, с подобекти: Блок А, Блок Б и Блок В, находящи се в УПИ ХІ-415.417, кв. 65а-нов, /16-стар/ **по плана на Централна градска част гр.Пловдив,** с идентификатор 56784.521.396 по КККР, с административен адрес: ***** и ***** № 9.

След проведените заседания и приключване на работата си, на основание чл.14 от Наредба № 2 за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти, **ДПК е взела решение за отказ от приемане на строежа.**

На основание чл. 222, ал.1, т.8, вр. чл.177, ал.2, вр. чл.178, ал.3, т.1, вр. чл.169, ал. 1, т.1, т.2, т.3. т.4 и ал.3 от ЗУТ, вр. чл.17, ал.1, т.2 и чл.18, ал.1, т.1 и т.2, вр. чл.14, т.1, т.2 и т.3 от Наредба № 2/31.07.2003 от началника на ДНСК е издадена заповед № СТ-05-853 29.10.2020г. , с която е отказано издаването на разрешение за ползване и не е въведен в експлоатация строеж: „Хотелски комплекс - апартаментен тип с ресторант, барбекю, винарна, кафе, кафе - аперитив и подземем паркинг, с подобекти: Блок А, Блок Б и Блок В, находящи се в УПИ ХІ-415.417, кв. 65а-нов, /16-стар/ по плана на Централна градска част гр.Пловдив, с идентификатор 56784.521.396 по КККР, с административен адрес: ***** и ***** № 9“

Въз основа на горното, съгласно чл.14 от Наредба № 2 за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти ДПК е взела решение за отказ от приемане на строежа.

Нарушението е констатирано с констативен акт № 03 от 04.08.2021 год., съставен от длъжностни лица на РДНСК- Пловдив на място на процесния строеж.

При проверката е установено, че към дата 04.08.2021г. строежът се ползва с предназначение за хотел от „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД, ЕИК *****.

Ползването е установено, чрез направена онлайн хотелска резервация в уебсайта Booking.com за една нощувка в стая за двама възрастни, с дата за настаняване 04.08.2021г. и напускане на 05.08.2021г. Резервацията е направена от длъжностно лице на РДНСК Пловдив, потвърдена е на e-mail, с номер на потвърждението 2445992855, ПИН код 3808.

В посочения час за настаняване длъжностни лица на РДНСК Пловдив пристигат на мястото за настаняване, а именно: „Хотелски комплекс /*****/, находящ се в УПИ ХІ-415.417, кв. 65а-нов, /16-стар/ по плана на Централна градска част гр.Пловдив, с идентификатор 56784.521.396 по КККР, с административен адрес: ***** и ***** № 9“.

Посрещнати са от рецепционист и са регистрирани в хотелския комплекс, като е подписана резервационна бланка-договор за краткосрочно наемане № 002174/04.08.2021 год. между „ПИ ХОТЕЛИ“

**ЕООД, като наемодател и длъжностното лице на РДНСК Пловдив
направило регистрацията като клиент.**

Настанени са в резервираната хотелска стая напълно обзаведена с
двойно легло, климатик, телевизор с плосък екран, кабелна телевизия, ел.
кана за топла вода, баня с душ, вана и тоалетна, сешоар, гардероб и бюро.

При освобождаване на хотелската стая на 05.08.2021 г. за извършената
услуга и заплатената от длъжностните лица на РДНСК Пловдив **сума е**
издадена фактура и касов бон от „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД.

С гореописаните действия, **„ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД в качеството на**
ползвател, е нарушило законовите разпоредби на чл. 178, ал.1 ЗУТ и е
осъществило състава на чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на
събрания по делото доказателствен материал:

-разпит на актосъставителя, който в съдебно заседание изрично
потвърди констатациите в АУАН;

-приложените по преписката писмени доказателства, сред които:
Заповед № СТ-05-853/29.10.2020г., констативен акт № 03 /04.08.2021г.,
бланка за потвърдена резервация, фискален бон от 04.08.2021г.,
резервационна бланка-договор, фактура № 2000000249 от 05.08.2021г.;

-съдебни решения по обжалването на Заповед № СТ-05-853/29.10.2020г.
в различните ѝ части, както следва: Решение № 2064/04.11.2021г. на
Административен съд Пловдив по адм.д 3219/2020, отменено с Решение на
ВАС № 3954/21.04.2022 по к.адм.д 1186/2022; решение № 1804/11.10.2021 на
Административен съд Пловдив по адм.д. 3218/2020, оставено в сила с
Решение № 4250/05.05.2022 на ВАС по к.адм.д № 345/2022; Решение №
850/23.04.2021г. на Административен съд Пловдив по адм.д 3220/2020г.,
оставен в сила с Решение № 12634/10.12.21г. на ВАС по к.адм.д. 7552/2021г.

-представен в съдебно заседание фотоалбум към констативен протокол
за установяване на нарушението.

Посочените доказателствени средства са последователни,
безпротиворечиви, взаимно допълващи и взаимно подкрепящи се, **поради**
което фактическите констатации в тях, изцяло се кредитират от съда.

Още повече, че **посочените фактически обстоятелства нито са**

оспорени от жалбоподателя, нито са представени доказателства за тяхното оборване.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН.

Компетентността на актосъставителя не е оспорена, а и се установява от законовата норма на чл. 238, ал.2, т.2 ЗУТ, вр. чл. 222, ал.2, т.7 ЗУТ, като в текста на чл. **222, ал.2, т.7 ЗУТ** изрично е посочено, че **правомощията на органите на ДНСК в тази хипотеза обхващат всички категории строежи.** Още повече, че видно от разрешението за строеж, последният е **трета категория**, санкционирането на административни нарушения, за която категория принципно попада в изключителната компетентност на органите на ДНСК, а не на общинската администрация.

Не е оспорена и компетентността на наказващия орган, като същата произтича от нормата на чл. 237, ал.1 от ЗУТ, в която изрично се сочи, че наказателни постановления, за които се налага санкция **по чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ се издават от Началника на Дирекцията за национален строителен контрол.**

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. **Съставомерните факти, изложени в АУАН, изцяло кореспондират на тези посочени в НП**, като позволяват в пълна мяра преценка извършено ли е административно нарушение и какви са неговите индивидуализиращи белези.

АУАН е съставен в присъствието на управителя на жалбоподателя, при което в максимална степен е гарантирано правото на защита на наказаното лице. ОСНОВАТЕЛНО Е Ееотразяване на приходи и неправилно е приложена чл. 185, ал.2 ЗДДС; са били болни от Ковод, като неотраняване

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. С оглед датата на извършване на нарушението **(04.08.2021 г.) и на неговото установяване (04.08.2021г.)** както АУАН (02.11.2021г.), така и НП (**09.12.2021**) се явяват издадени преди погасяване отговорността на дееца по давност.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, съвсем законосъобразно административно наказващия орган е счел, че с действията си жалбоподателят е допуснал нарушение **чл. 178, ал.1 ЗУТ**, което се санкционира по реда на **чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ**.

На първо място, правилно е определен пасивно легитимирания да понесе отговорността субект.

Съгласно изричния текст на чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ, вр. чл. 178, ал.1 ЗУТ субект на нарушението е всяко ЮЛ или ЕТ, които **използват строеж, който не е въведен в експлоатация.**

В случая, доколкото:

-**страна по резервационна бланка –договор № 002174 е „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД;**

- **касовата бележка и фактура № 2000000249** за осъществената от проверяващите контролна покупка на нощувка в хотел „Клепсидра Резидънс“ **са издадени от „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД;**

-**във всички споменати документи „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД е отбелязан като наемодател на отдадената стая в *****;**

то се явява правилен извода на наказващия орган, **че именно „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД е субектът, който използва процесния строеж**, като го **стопанисва като хотел и извлича материална облага от него.**

Това обстоятелство не е и оспорено от жалбоподателя.

На следващо място, законосъобразен се явява изводът на наказващия орган, че процесният **хотел е бил в работен режим, тоест използвал се е** към момента на проверката, като това обстоятелство се установява от:

-приетата резервация за нощувка;

-реалното настаняване на контролните органи в напълно обзаведена и заредена за нощувка стая;

-наличието в хотела на рецепционист и друг персонал, отговарящ за обслужване на клиентите- включително и камериер, почистващ стаите, коридорите и стълбищната площадка;

-надлежащото документиране на договорните отношения по контролната покупка чрез издадена касова бележка и фактура, ведно с договор за

краткосрочен наем;

-приемането на заплащане при освобождаване на стаята от контролните органи.

Законосъобразно е съобразено от наказващия орган, че **нарушението по чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ, вр. чл. 178, ал.1 ЗУТ е на просто, формално извършване**, като за неговата съставомерност не е необходимо настъпването на друг противоположен резултат, различен от установеното използване на обекта, без той да е въведен в експлоатация по надлежния ред.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че за съставомерността на деянието е изцяло без значение дали Заповед № СТ-05-853/29.10.2020г. за отказ за въвеждане в експлоатация на процесния обект е влязла в сила към момента на извършване на контролната покупка и на коя дата е станало това. Единственото релевантно обстоятелство е, че **към момента на констатираното използване- 04.08.2021г., строежът не е бил въведен в експлоатация по надлежния ред.**

Действително Заповед № СТ-05-853/29.10.2020г. за отказ за въвеждане на строежа в експлоатация подлежи на инстанционен съдебен контрол, от който жалбоподателят в случая се е възползвал. Нормата на чл. 178, ал.1 ЗУТ, обаче е императивна и **забранява използването на обекта**, дори в хода на обжалване на процесната заповед, **щом ползвателят не разполага със акт, удостоверяващ въвеждането на обекта в експлоатация.**

Още повече, че в крайна сметка процесната Заповед за отказ за въвеждане на обекта в експлоатация:

-е оставена в сила с окончателно Решение № 3954/21.04.2022 на ВАС по к.адм.д № 1186/2022 досежно блок Б;

-е оставена в сила с окончателно Решение № 12634/10.12.21г. на ВАС по к.адм.д. 7552/2021г. относно блок В;

-е отменена на процесуално основание с Решение № 4250/05.05.2022 на ВАС по к.адм.д № 345/2022 само в частта досежно блок А, като преписката е върната за ново разглеждане на административния орган, но в мотивите на решението всъщност са констатирани отклонения при изпълнение на строежа от строителните книжа.

Изцяло превратно е твърдението на жалбоподателя, че бил **наказан за**

допустителство, което било ненаказуемо по ЗУТ.

В чл. 237, ал.1, т.4 ЗУТ, вр. чл. 178, ал.1 ЗУТ изрично е предвидено, че релевантната форма на изпълнителното деяние е „използването“ на обекта, който не е въведен в експлоатация, като именно за тази форма на изпълнителното деяние е наказан жалбоподателя.

Допустителството като институт на материалното право има своята легална уредба в чл. 285 НК, като същото е уредено и в редица други норми: чл. 221а НК, 226 НК, 227д НК, 228 НК, 239 НК, 277а НК и др.

Съгласно трайната съдебна практика допустителството представлява усложнена правна конструкция, която включва следните елементи от фактическия състав:

-първично престъпление или административно нарушение, извършено от дадено лице;

-наличие на задължение за дадено длъжностно лице да оказва контрол върху определен кръг обществени отношения, с цел недопускане извършването на първичното престъпление или административно нарушение;

-действие или бездействие от страна на длъжностното лице, в резултат от което са създадени условията и предпоставките за реализиране на първичното престъпление/административно нарушение.

Във всички случаи, обаче допустителството като вторично престъпление/административно нарушение е наказуемо само в изрично предвидените случаи.

Видно от цялостния текст на процесното НП, същото е издадено за констатираното използване на процесния строеж от наказания субект, което се явява първичното нарушение.

В АУАН и НП липсват изложени твърдения, а не са и представени доказателства, да са налице останалите елементи от фактическия състав на допустителството:

- да е налице задължение за наказания субект да оказва контрол върху използвания строеж;
- наказаният субект да е проявил противоправно бездействие или действие, в резултат от което друг субект противоправно да е използвал хотела, без същият да е въведен в експлоатация.

Точно обратното, в случая именно жалбоподателят се явява

първичния нарушител, който е експлоатирал процесния хотелски комплекс, извличал е материалните облаги от него и по този начин го е ползвал без да е въведен в експлоатация.

-

Действително на едно място в НП и на едно място в АУАН фигурира фразата, че „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД е „допуснало използването на строеж“. Тази фраза, обаче не означава, че на наказания субект е повдигнато административно обвинение за допустителство, доколкото както се изясни по-горе, в АУАН и НП не са описани, а и от доказателствата не се установява, наличието на нито един елемент от фактическия състав на допустителството.

В случая тази фраза представлява непрецизна словесна формулировка на действителната воля на контролните органи да накажат жалбоподателя за това, че той сам е използвал процесния обект, а не за това че е допуснал друг субект да го използва, когато би било налице допустителство.

Че именно това е действителната воля на контролните органи е видно:

- не само от цялостния текст на АУАН и НП;

-но и от многократното изрично посочване в АУАН и НП, че именно жалбоподателят е използвал хотела и че именно той е бил ползвателя на обекта.

В смисъл, че и в процеса по ЗАНН е възможно да бъдат допуснати (дори в съдържанието на НП) очевидни технически грешки, които да не водят до отмяна на НП са Решение № 1114 от 03.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 866 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2175 от 30.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2104 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 83 от 10.01.2020 г. по к. адм. н. д. № 3194 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 715 от 28.03.2019 г. по к. адм. н. д. № 241 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив.

Тук следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която съществени са само тези нарушения, които водят до:

- невъзможност да се установи извършено ли е административно нарушение и кой е неговият автор;

-или съществено накърняват правото на защита на наказания

субект да разбере фактическите параметри на повдигнатото му административно обвинение.

Същевременно само съществените нарушения, но не и тези, които нямата съществен характер, са основание за отмяна на НП.

Така Постановление № 5 от 28.10.1968 г., ПЛЕНУМ НА ВС.

Следва да се съобрази и че съобразно трайната съдебна практика, НП представлява неразривно единство от обстоятелствена и санкционна част, като всяка употребена в него дума или фраза следва да се разбира в смисъла, който произтича от цялостното съдържание на акта.

С оглед всичко гореизложено, настоящият състав намира, че:

-от цялостния текст на АУАН и НП е кристално ясно, както за съда, така и за жалбоподателя, че същият всъщност е наказан не за допустителство, а за това, че сам е използвал процесния обект, без той да е въведен в експлоатация;

-и което е по-важното, извършеното нарушение в релевантната форма на изпълнителното деяние (използване на строеж, който не е въведен в експлоатация) и авторството на деянието се установяват по несъмнен начин от доказателствата по делото,

поради което следва да се приеме, че еднократната словесна непрецизност е АУАН и НП по никакъв начин не ограничава правото на защита на наказания субект.

ПО РАЗМЕРА НА САНКЦИЯТА.

Противно на възраженията в жалбата, в НП са изложени подробни съображения, мотивиращи размера на санкцията, които изцяло се споделят от настоящия състав.

В НП изрично е посочено, че: „*при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, побудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя*“.

Освен това, в НП подробно са изброени конкретните обстоятелства, които според наказващия орган водят до извод, че следва да се наложи санкция в максимален размер.

Изрично е посочено, че строежът се използва не само без да е въведен в експлоатация, но и без да са спазени основните изисквания към строежите по чл. 169, ал.1 ЗУТ-за механично съпротивление и устойчивост, за безопасност в случай на пожар, хигиена, здраве и околна среда, достъпност и безопасност при експлоатация, което застрашава живота и здравето на посетителите и обслужващия персонал.

Тези изводи на наказващия орган се кредитират изцяло от настоящия състав, доколкото кореспондират на приложените по делото доказателства:

- Заповед № СТ-05-853 /29.10.2020г., в която на стр.1-3 са подробно описани огромния брой технически несъответствия на проекта. В случая е безпредметно тяхното прекопирване в съдебното решение, като е достатъчно само да се отбележи, че видно от представените окончателни Решения на ВАС, наличието на всички тези несъответствия е установено и потвърдено от назначаваните по делата съдебно технически експертизи. Досежно Заповед № СТ-05-853/29.10.2020г., следва да се съобрази и констатацията в нея, че Пожароизвестителната инсталация не е съгласувана с 1-ва РСПБЗН и не е изпълнена на място;

- Решение № 3954/21.04.2022 по к.адм.д 1186/2022 на ВАС, в което е прието досежно блок Б, че при същия е допуснато изменение в конструкцията на сградата и съществено отклонение от одобрените проекти, водещо до промяна в натоварванията;

- Решение № 12634/10.12.21г. на ВАС по к.адм.д. 7552/2021г., в което е прието относно блок В, че изпълнената на място сграда не съответства на действащия ПУП, а освен това сградата не отговаря на изискванията на чл. 169, ал.1, т.1-4 и ал.3 ЗУТ - за механично съпротивление и устойчивост, за безопасност в случай на пожар, хигиена, здраве и околна среда, достъпност и безопасност при експлоатация.

От горните обстоятелства може да се направи извод, че за процесния обект изцяло законосъобразно е отказано да бъде въведен в експлоатация, при това не на чисто формално основание, а поради причина, че заради несъответствията с предписанията на ЗУТ, строежът е опасен за живота и здравето на посетители и на обслужващия персонал.

Посоченото правилно е отчетено от наказващия орган като отегчаващо обстоятелство с изключителен интензитет.

Като отегчаващо обстоятелство следва да се отчетат и особеностите на предмета на нарушението, доколкото се касае за хотелски комплекс, състоящ се от три самостоятелни подобекта, разположен в централна градска част на Пловдив, което говори за чувствително по-висока степен на засягане на защитаваните обществени отношения.

Като отегчаващо обстоятелство съдът цени и начина на използване на обекта, а именно експлоатация за търговски цели и извличане на печалба- като хотел, което превръща строежа в опасност за живота и здравето на неограничен кръг лица-посетители и обслужващ персонал. Все в същата насока следва да се цени и констатираната мощност на използването, включително и чрез рекламиране на обекта по интернет и приемане на резервации чрез booking.com.

Като отегчаващо обстоятелство следва да се отчете и фактът, че използването на строежа се е осъществило след издаването на нарочна Заповед № СТ-05-853 /29.10.2020г., с която изрично е отказано въвеждането на обекта в експлоатация, тоест след като нарушителят е бил запознат със становището на контролните органи, че строежът не отговаря на изискванията за безопасност, поради което използването му не може да бъде разрешено. Въпреки гореизложеното, жалбоподателят е демонстрирал пълно незначително на установения в страната правов ред и издаваните от контролните органи предписания, което е индичия за противоправна упоритост и формирано чувство за безнаказаност у ръководството на наказвания субект.

Всичко гореизложено и най-вече:

- установеното, че използваният обект, не само не е въведен в експлоатация, но и доколкото не отговаря на изискванията на ЗУТ за безопасно използване, същият поставя под риск живота и здравето на посетителите и персонала;
- констатираната мощност в дейността по използването на строежа и то за търговски цели, което чувствително увеличава кръга от лица, чийто живот и здраве се поставят в опасност;
- проявеното чувство за безнаказаност от нарушителя, който

демонстративно е пренебрегнал разпорежданията на контролните органи и констатациите, че строежа му не е безопасен

мотивираща настоящия състав да приеме, че само санкция в максимален размер би постигнала желания поправителен и превъзпитателен ефект, като всяка санкция в по-нисък размер би се явила непропорционална на степента на обществена опасност на извършеното и на създадената с нарушението опасност за живота и здравето на неограничен кръг лица.

Нещо повече, според съда само санкция в максимален размер би съдействала за постигане на целите и на генералната превенция с оглед важността на обществените отношения, предмет на закрила от ЗУТ.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че всички гореизброени факти и обстоятелства са намерили изрично отражение в текста на АУАН и НП, респективно са включени в предмета на доказване по делото, поради което не съществува пречка да бъдат съобразени от съда като отегчаващи обстоятелства.

Още повече, че трайната съдебна практика е категорична, че не съществува пречка въззивната и касационната инстанция да индивидуализират наказателната отговорност дори въз основа на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, които не са били очертани в обвинителния акт или изобщо не са били съобразени в хода на производството до този момент.

Така т.4 от Тълкувателно решение № 2 от 07.10.2002 г. по н. д. № 2/2002 г., ОСНК на ВКС.

Не би могло да се поддържа, че следва да се наложи санкция в по-нисък размер, тъй като посоченото било първо нарушение на наказания субект. Подобни съждения не отговарят на обективната действителност, тъй като на настоящия състав е служебно известно Решение 960/01.07.2021 по АНД 1846/2021 по описа на ПРС, оставено в сила с Решение № 2492 от 16.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2693 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

По посочените дела жалбоподателят „ПИ ХОТЕЛИ ЕООД“ е наказан за извършено от него нарушение по чл. 114, т. 1 от Закона за туризма, с предмет отново същия строеж, като в съдебните актове е констатирано, че в

периода от 23.05.2019г. до 20.08.2020г. „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД е предоставяло туристически услуги в некатегоризиран по надлежния ред обект, който съвпада със строежа по настоящото дело, за който се установи, че изобщо не е въведен в експлоатация.

Видна е една системност, последователност и упоритост в извършване на нарушението, като с влязло в сила съдебно решение е установено, че процесният невъведен в експлоатация по смисъла на ЗУТ и некатегоризиран по смисъла на ЗТ обект реално е бил използван не еднократно, а в продължение на период по-дълъг от година с цел извличане на печалба.

Същата информация се установява и при извършена служебна справка в публично достъпния сайт booking.com по партида на хотел ***** (и по конкретно в частта за отзивите) от която се установява, че хотелът реално функционира и извършва дейност от 23.05.2019г., дори и до настоящия момент, въпреки издадената Заповед № ДК-09-01/15.09.2021г. за забрана на ползването и достъпа до комплекса, чието предварително изпълнение е потвърдено с Определение № 1370/14.02.2022 по адм.д 1183/2022 на ВАС.

Действително с процесните АУАН и НП административно обвинение на жалбоподателя е повдигнато само за дата 04.08.2021г. Респективно, съдът при преценка за съставомерност на деянието е обвързан да отчита само противоправното поведение на тази дата.

Няма пречка обаче, констатираното системно и дългогодишно извършване на нарушението, считано от 23.05.2019г., при това при грубо несъобразяване с актовете и забраните издавани от контролните органи, да се отчете като отегчаващо обстоятелство при индивидуализация на санкцията за вмененото нарушение с дата на извършване-04.08.2021г.

В този смисъл е и трайната практика на ВКС, според която като отегчаващо обстоятелство следва да се отчита наличието на доказателства за допълнителни противоправни прояви на деца, свързани с инкриминираната, за които обаче няма повдигнато обвинение.

Така Решение №71/03.07.2020 по дело №130/2020 на ВКС, Решение № 104 от 07.09.2015 г. по н. д. № 2007 / 2014 г. на Върховен касационен съд, Решение № 642 от 10.02.2009 г. на ВКС по н. д. № 674/2008 на ВКС.

С оглед всичко гореизложено НП следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на възнаграждение има въззиваемата страна.

Предвид:

- фактическата и правна сложност на делото, която не се отличава от типичната за подобен род дела и

-приключването на делото в едно открито заседание

съдът намира, че справедливият размер на юрисконсултско възнаграждение е в рамките на законоустановения минимум -80 лева.

Доколкото въззиваемата страна – ДНСК е самостоятелно юридическо лице съгласно чл. 2 от Устройствения ѝ правилник, то именно на нея следва да се присъдят разноските.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ПД-21-ДНСК-106/09.12.2021г, издадено от Началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което **„ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД, ЕИК ******* на основание чл.237, ал.1, т. 4 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на **10 000 лв.**

ОСЪЖДА „ПИ ХОТЕЛИ“ ЕООД, ЕИК *** да ЗАПЛАТИ** в полза и по сметка на Дирекция за национален строителен контрол сумата от **80** лева, представляваща деловодни разноски пред Районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____